

FILHARMONIA
SZCZECIN

WWW.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu.

Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą.

Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozproszyć wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

27 stycznia 2023 roku
Piątek – godz. 19.00

GRANDIOSO VIVAT MOZART!

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. M. Karłowicza w Szczecinie

Andrzej Ciepliński klarnet basetowy
Rune Bergmann dyrygent

W programie:

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Uwertura do opery „Wesele Figara” KV 492 [5’]

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Koncert klarnetowy A-dur KV 622 [30’]

- Allegro
- Adagio
- Rondo (Allegro)

/przerwa/

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Symfonia nr 40 g-moll KV 550 [28’]

- Molto allegro
- Andante
- Menuetto (Allegretto) – Trio
- Finale (Allegro assai)

fot. Bartek Barczyk

ANDRZEJ CIEPLIŃSKI

Zdobył szerokie uznanie publiczności, występując jako solista z renomowanymi orkiestrami – należą do nich m.in. Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia, Orkiestra Kameralna Miasta Tychy „Aukso”, Polska Orkiestra Radiowa, Sinfonieorchester Basel, Slovak Symphony Radio Orchestra, Slovak Sinfonietta i Lviv Philharmonic Orchestra. Koncertował pod batutą Krzysztofa Pendereckiego, Clemensa Heila, Yarona Trauba, Zsolta Hamara, Marka Mosia, Pawła Kapuły, Elim Chan, Boon Hua Liena i Tung-Chieh Chuanga. Jako reprezentant Polskiego Radia zdobył prestiżowy tytuł „New Talent of The Year” na Międzynarodowym Forum Młodych Wykonawców w Bratysławie, organizowanym przez Europejską Unię Radiową (EBU). Jest nadto laureatem licznych konkursów klarnetowych.

Jako kameralista pojawił się na wielu renomowanych festiwalach – są wśród nich Zermatt Music Festival, Davos Festival, Festiwal „Emanacje”, Festspiele Mecklenburg Vorpommern, Trialog Concerts Allensbach, Krzyżowa-Music, Kwartesencja, Kwadrofonik i Festiwal „Muzyka na Szczytach”. Współpracował z tak znakomitymi artystami, jak Matthias Kirschnereit, Claudio Bohórquez, Sergio Azzolini, Anastasia Kobekina, Radovan Vlatković, Viviane Hagner, Emanuel Abbühl, Sarah Aristidou, Annika Treutler, Janusz Wawrowski, Jakub Jakowicz, Marcin Zdunik, Katarzyna Budnik, Szymon Nehring, Tymoteusz Bies, Piotr Sałajczyk czy członkowie Royal String Quartet.

W 2022 roku nakładem wytwórni DUX ukazała się debiutancka płyta artysty „Irrberge”, na której obok utworów klarnetowych (m.in. Poulenca) znalazła się transkrypcja Sonaty skrzypcowej g-moll Debussy’ego. Kontynuując działalność swego dziadka, legendarnego polskiego puzonisty Juliusza Pietrachowicza, współpracuje z wieloma kompozytorami, angażując się w tworzenie nowej literatury klarnetowej. Propaguje muzykę polską, w swym repertuarze posiada wszystkie dzieła klarnetowe Krzysztofa Pendereckiego i Mieczysława Weinberga. Jest absolwentem klasy mistrzowskiej w Hochschule für Musik w Bazylei (gdzie jego nauczycielem był prof. François Benda) oraz klasy prof. Arkadiusza Adamskiego w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. Został odznaczony tytułem „Primus Inter Pares”.

RUNE BERGMANN

Dyrektor artystyczny i główny dyrygent Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie. Pełni jednocześnie funkcję dyrygenta szwajcarskiej Argovia Philharmonic i dyrektora muzycznego kanadyjskiej Calgary Philharmonic Orchestra. Pełna energii osobowość, wszechstronność i obszerny repertuar – klasyczny, romantyczny, operowy, współczesny – stawiają Rune Bergmanna w szeregu najbardziej utalentowanych młodych skandynawskich dyrygentów.

W ostatnich sezonach koncertowych Rune Bergmann współpracował z uznanymi orkiestrami symfonicznymi i operowymi w Ameryce Północnej (m.in. w Baltimore, Detroit, Edmonton, Houston, New Jersey oraz Pacific Symphony Orchestra i New Mexico Philharmonic), w Europie zaś stanął na podium m.in. zespołów Bergen Philharmonic, Oslo Philharmonic, Münchner Symphoniker, Orchestra della Svizzera Italiana, Orquesta Sinfónica Portuguesa, Orquesta de Valencia i Staatskapelle Halle. Prowadził także przedstawienia „Cyrulika sewilskiego” i „Traviaty” w Norweskiej Operze Narodowej, zadebiutował w amerykańskiej Yale Opera w produkcji „Snu nocy letniej” Brittena, zrealizowanej przez Claudię Solti.

W sezonie 2022/2023 Rune Bergmann jako dyrygent gościnny ponownie stanie na podium orkiestr symfonicznych z Baltimore, Karoliny Północnej i Malagi. Zadebiutuje także z niedawno powstałą ADDA Simfònica w Alicante (Hiszpania). W 2018 roku ukazało się pierwsze nagranie Bergmanna z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii w Szczecinie, na którym znalazła się Symfonia e-moll „Odrodzenie” Mieczysława Karłowicza – utwór, który od tego czasu stał się głównym punktem repertuaru Bergmanna. Wcześniej w swojej karierze Rune Bergmann pełnił funkcję pierwszego kapelmistrza i zastępcy dyrektora muzycznego Theater Augsburg, był również głównym dyrygentem gościnnym Orkiestry Symfonicznej w Kownie, a także pomysłodawcą i dyrektorem artystycznym innowacyjnego norweskiego festiwalu Fjord Cadenza od chwili jego powstania w 2010 roku.

Jest także utalentowanym multiinstrumentalistą. Gra na trąbce, fortepianie, skrzypcach i altówce, a jego pasją jest jazz.

GRANDIOSO VIVAT MOZART!

Libretto opery **Wesele Figara KV 492** („Le nozze di Figaro”, 1786) **Wolfganga Amadeusa Mozarta** (1756–1791) oszałamia zmiennością wydarzeń i zaskakującymi zwrotami akcji: oto szalony dzień, w którym okazuje się, że wszystko jest inaczej, niż myśłano. Uwertura znakomicie zapowiada całą historię. Zaczyna się jeszcze spokojnie, ale stopniowo nabiera żywiołowego przyspieszenia, w którym słyhać eksplozję emocji. A wszystko to ujęte w specyficzną – bo pozbawioną przetworzenia – formę allegra sonatowego. (5')

Klarnet należał do ulubionych instrumentów Mozarta – był przy tym instrumentem mocno związanym z kręgiem wolnomularzy, którego kompozytor był członkiem. Masońskie idee braterstwa, wolności i humanizmu miały ponoć wywrzeć wpływ na charakter **Koncertu klarnetowego A-dur KV 622** (1791). Istotnie, wyczuwa się tu duchowy spokój, atmosferę pojednania ze światem, być może także pogodzenie się kompozytora z nieuchronnością odejścia. Jest to jeden z ostatnich utworów Mozarta – ukończył go zaledwie dwa miesiące przed śmiercią (pisał go równoległe z „Czarodziejskim fletem” i „Requiem”). Znakomite wyczucie możliwości instrumentu, jego zdolności do prowadzenia lirycznej melodii i siły dramatycznego wyrazu sprawiło, że do dziś koncert ten stanowi trzon repertuaru klarnetowego.

Mozart zadedykował partyturę klarneciście Antonowi Stadlerowi. Kontakty Mozarta i Stadlera nasiliły się po wstąpieniu wirtuoza do loży masońskiej „Pod drzewem palmowym” – obaj artyści często muzykowali wspólnie w kręgu wolnomularzy. Stadler interesował się również budową instrumentów i przyczynił się do powstania tzw. klarnetu basetowego (odmiany instrumentu z poszerzonym dolnym rejestrem). Tym właśnie klarnetem Stadler posłużył się podczas prawykonania koncertu w październiku 1791 roku.

Tonacja A-dur wprowadza pogodny, spokojny, nieco wyciszony nastrój. Najważniejszy, pierwszy temat części pierwszej (Allegro) przywodzi na myśl śpiew dwóch Zbrojnych z „Czarodziejskiego

fletu”, opracowując go, kompozytor wykorzystuje elementy polifonii; drugi temat jest pełen melancholii i transcendentnego piękna. Adagio (rzadko pojawiające się u Mozarta określenie centralnej części koncertu instrumentalnego) cechuje atmosfera powagi, przechodzącej od spokoju do ekstazy – wirtuozeria i śpiewność idą tutaj w parze. Z pozornie tylko prostego początku Ronda (Allegro) rodzi się muzyka o nieoczekiwanym bogactwie brzmienia; słuchaczy mogą tu zaskoczyć pojawiające się niespodziewanie pauzy i ekspresyjny epizod w tonacji molowej. (30’)

Druga z trzech ostatnich symfonii Mozarta – napisanych w ciągu letnich miesięcy 1788 roku – **Symfonia nr 40 g-moll KV 550** (notabene spośród czterdziestu jeden symfonii mistrza tylko dwie są utrzymane w tonacji molowej) jest spośród nich najbardziej osobista i jakże odmienna w charakterze i nastroju. Słyszemy w niej nader liczne dysonanse i chromatyczne progresje, które podkreślają jej powagę, melancholię i dramatyzm – a nawet tragizm. Czy rzeczywiście to, że jest ona najbardziej ekspresyjną symfonią Mozarta, było spowodowane bólem po śmierci córki? Tego nie jesteśmy pewni – niewątpliwie jednak nie jest przesadą doszukiwanie się w tym arcydziele związków kompozytora z preromantycznym okresem „burzy i naporu” czy nawet zapowiedzi romantyzmu. Dobrze wyczuli to twórcy i krytycy następnych epok, pisząc o symfonii, że jest ona pełna greckiego wdzięku (Robert Schumann), odnajdując w niej ból i rozpacz, a w finale nawet żywiołową zuchwałość (Richard Wagner), czy nazywając ją jedną z najwznioślejszych manifestacji ludzkiego ducha.

Dzieło to z pewnością musiało być ważne dla Mozarta, skoro po trzech latach przygotował nową jego wersję, dodając do składu orkiestry klarnety, tak bliskie – jak wiemy – braciom-wolnomularzom. Wbrew dawniejszym przypuszczeniom, za jego życia symfonię zagrano co najmniej pięć razy.

Część pierwszą (Molto allegro) otwierają dźwięki altówek, wprowadzające w atmosferę symfonii, a zarazem poprzedzające pierwszy temat – prosty i jakże świetnie znany wszystkim słuchaczom. Eleganckie, spokojne, jakby skąpane w księżycowej poświacie Andante sięga

(podobnie jak w części poprzedniej) po kontrapunkt i chromatyczne progresje. Zwróćmy baczność uwagę na Menuet (Allegretto) – niezmiernie daleki od pogody dworskiego tańca, będący niemal scherzem, ironicznym i wręcz gorzkim – oraz na trio: tylko tu, w środkowym ogniwie, któremu koloryt nadaje para obojów, pojawia się tonacja durowa.

Prawdziwym zaskoczeniem dla współczesnych Mozartowi musiał być fragment finału (Allegro assai), w którym brak toniki powodował, że tonalność na jakiś czas uległa zawieszeniu, pauzy zaś dodatkowo wzmagają niepokój. Nawet tu nie pojawia się oczekiwana tonacja G-dur (która rozładowałaby napięcie): dzieło kończy się obsesyjnie wręcz podkreślaną tonacją g-moll. (28')

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

03.02.
pt, 19:00

Sala symfoniczna

GRANDIOSO
ELGAR | SIBELIUS

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Senja Rummukainen wiolonczela
Rune Bergmann dyrygent

E. ELGAR – Koncert wiolonczelowy e-moll op. 85
J. SIBELIUS – Symfonia nr 1 e-moll op. 39

10.02.
pt, 19:00

Sala symfoniczna

GRANDIOSO
PROKOFIEW | RODRIGO | Villegas

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Pablo Sáinz Villegas gitara
José Maria Moreno dyrygent

M. de FALLA – Suita nr 2 z baletu „Trójgromiasty kapeluszy”
J. RODRIGO – Concierto de Aranjuez
S. PROKOFIEW – Suita nr 1–3 z baletu „Romeo i Julia” (fragmenty)

Sehr geehrte Damen und Herren,

im Rahmen der Konzertsitten wird bekanntlich angenommen, dass erst nach Beendigung einer mehrsätzigen Komposition applaudiert werden darf.

Kurze Pausen zwischen den einzelnen Sätzen sind mit Stille gefüllt.

Der Beifall zwischen den Sätzen kann sowohl Musiker als auch andere Zuhörer verwirren und infolgedessen durch Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichte machen.

27. Januar 2023
Freitag – 19.00 Uhr

GRANDIOSO VIVAT MOZART!

Sinfonieorchester
der Mieczysław Karłowicz Philharmonie Szczecin

Andrzej Ciepliński Bassettklarinetten
Rune Bergmann Leitung

Programm:

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Ouvertüre zur Oper „Le nozze di Figaro“ KV 492 [5']

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Klarinettenkonzert A-Dur KV 622 [30']

- Allegro
- Adagio
- Rondo (Allegro)

/Pause/

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Sinfonie Nr. 40 g-Moll KV 550 [28']

- Molto allegro
- Andante
- Menuetto (Allegretto) – Trio
- Finale (Allegro assai)

ANDRZEJ CIEPLIŃSKI

Andrzej Ciepliński gewann breite Anerkennung als Virtuose – er spielte mit namhaften Orchestern wie dem Nationalen Sinfonieorchester des Polnischen Rundfunks, dem Kammerorchester der Stadt Tychy „Aukso“, dem Polnischen Rundfunkorchester, dem Sinfonieorchester Basel, dem Slovak Symphony Radio Orchestra, der Slovak Sinfonietta und dem Lviv Philharmonic Orchestra. Er konzertierte unter der Leitung von Krzysztof Penderecki, Clemens Heil, Yaron Traub, Zsolt Hamar, Marek Moś, Paweł Kapuła, Elim Chan, Boon Hua Lien und Tung-Chieh Chuang.

Als Vertreter des Polnischen Rundfunks wurde er beim von der European Broadcasting Union (EBU) organisierten International Forum of Young Performers in Bratislava als „Neues Talent des Jahres“ geehrt. Außerdem ist er Preisträger zahlreicher Klarinettenwettbewerbe. Er trat bei vielen renommierten Festivals auf, darunter bei dem Zermatt Music Festival, dem Davos Festival, dem Festival „Emanations“, den Festspielen Mecklenburg Vorpommern, den Triolog Concerts Allensbach, dem Krzyżowa Music Festival, dem Festival „Music on the Heights“, den Festivals „Kwartesencja“ und „Kwadrofonik“. Er arbeitete mit hervorragenden Künstlern wie Matthias Kirschnereit, Claudio Bohórquez, Sergio Azzolini, Anastasia Kobekina, Radovan Vlatković, Viviane Hagner, Emanuel Abbühl, Sarah Aristidou, Annika Treutler, Janusz Wawrowski, Jakub Jakowicz, Marcin Zdunik, Katarzyna Budnik, Szymon Nehring, Tymoteusz Bies, Piotr Sałajczyk und den Mitgliedern des Royal String Quartet zusammen. 2022 erschien beim Label DUX das Debütalbum des Künstlers („Irrberge“), das neben Klarinettenwerken (u.a. von Poulenc) eine Transkription von Debussys Violinsonate g-Moll enthält. Ebenso wie sein Großvater, der legendäre polnische Posaunist Juliusz Pietrachowicz, arbeitet er mit vielen Komponisten zusammen und engagiert sich für die Schaffung neuer Klarinettenstücke. Gerne präsentiert er polnische Musik, sein Repertoire umfasst alle Klarinettenwerke von Krzysztof Penderecki und Mieczysław Weinberg. Er absolvierte die Meisterklasse von François Benda an der Hochschule für Musik in Basel und die Klasse von Arkadiusz Adamski an der Karol-Szymanowski-Musikakademie in Kattowitz. Dem Virtuosen wurde der Titel „Primus Inter Pares“ verliehen.

RUNE BERGMANN

Er ist künstlerischer Leiter und Chefdirigent des Sinfonieorchesters der Philharmonie Szczecin, zugleich ist er als Chefdirigent des Schweizer Argovia Philharmonic und Musikdirektor des kanadischen Calgary Philharmonic Orchestra tätig.

Der energiegeladene und vielseitige Dirigent, dessen umfangreiches Repertoire Klassik, Romantik und Moderne umfasst, darunter Orchester- und Bühnenwerke, gilt als einer der begabtesten jungen skandinavischen Dirigenten. Zu Bergmanns jüngsten Gastengagements gehören Konzertwochen mit den Orchestern in Baltimore, Detroit, Edmonton, Houston und New Jersey sowie mit dem Pacific Symphony Orchestra, dem New Mexico Philharmonic u.a. In Europa dirigierte er u.a. das Bergen Philharmonic, das Oslo Philharmonic, die Münchner Symphoniker, das Orchestra della Svizzera Italiana, das Orquesta Sinfónica Portuguesa, das Orquesta de Valencia und die Staatskapelle Halle. Er leitete auch Aufführungen von „Il barbiere di Siviglia“ und „La Traviata“ an der Norwegischen Nationaloper und gab sein US-Operndebüt in Brittnens „A Midsummer Night's Dream“ in der Inszenierung von Claudia Solti an der Yale Opera.

Gastengagements in der Saison 2022/2023 führen Bergmann erneut an die Podien des Baltimore, North Carolina und Malaga Symphony Orchestras. Außerdem wird er sein Debüt bei der kürzlich gegründeten ADDA Simfònica in Alicante (Spanien) geben. 2018 erschien Bergmanns erste Aufnahme mit der Philharmonie Szczecin, auf der die Sinfonie e-Moll „Wiedergeburt“ von Mieczysław Karłowicz zu hören ist – ein Werk, das inzwischen zu einem Schwerpunkt in Bergmanns Repertoire geworden ist. Zu Beginn seiner Karriere war Rune Bergmann Erster Kapellmeister und stellvertretender Generalmusikdirektor am Theater Augsburg; er war auch Erster Gastdirigent der Kaunas City Symphony und ist seit der Gründung 2010 künstlerischer Leiter des innovativen Fjord Cadenza Festivals in Norwegen.

Er ist talentierter Multiinstrumentalist, spielt Trompete, Klavier, Violine und Bratsche – überdies ist Jazz seine Leidenschaft.

GRANDIOSO VIVAT MOZART!

Das Libretto der Oper **Le nozze di Figaro KV 492** („Die Hochzeit des Figaro“, 1786) von **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756–1791) reißt das Publikum mit überraschenden Wendungen der Handlung hin – dargestellt wird ein verrückter Tag, an dem sich herausstellt, dass alles ganz anders aussieht, als es gedacht war. Die Ouvertüre leitet uns ausgezeichnet in die ganze Geschichte ein. Sie fängt ziemlich ruhig an, die Musik wird aber allmählich immer lebhafter, die Emotionen scheinen geradezu zu explodieren – all dies im Rahmen der spezifisch geplanten Sonatensatzform (ohne Durchführung). (5')

Die Klarinette zählte zu Mozarts Lieblingsinstrumenten – zugleich war sie mit dem Freimaurerkreis, dem der Komponist angehörte, eng verbunden. Die freimaurerischen Ideen von Brüderlichkeit, Freiheit und Humanität könnten den Charakter des **Klarinettenkonzerts A-Dur KV 622** (1791) beeinflusst haben – spürbar scheint der geistige Frieden, die Versöhnung mit der Welt, vielleicht auch die Akzeptanz der Unausweichlichkeit von Vergänglichkeit und Tod. Das Konzert ist eines von Mozarts letzten Werken, vollendet nur zwei Monate vor dem Tod des Komponisten, geschrieben parallel zu der Oper „Zauberflöte“ und dem „Requiem“. Das ausgezeichnete Gespür für das Instrument, die Fähigkeit, lyrische Melodien zu führen, und die Kraft des dramatischen Ausdrucks machten das Konzert A-Dur zu einem Kernstück des Klarinettenrepertoires.

Mozart widmete die Partitur dem Klarinettenisten Anton Stadler. Der Kontakt zwischen Mozart und Stadler intensivierte sich, nachdem der Virtuose in die Loge „Zum Palmbaum“ eingetreten war; die beiden musizierten oft im Freimaurerkreis. Stadler interessierte sich auch für Fragen des Instrumentenbaus und hatte die sogenannte Bassettklarinette mitentwickelt, deren Tonumfang um einige Töne nach unten erweitert war. Eben dieses Instrument benutzte Stadler bei der Uraufführung des Konzerts im Oktober 1791.

Die Tonart A-Dur leitet eine heitere und ruhige Stimmung ein. Das wichtigste, erste Thema des Kopfsatzes (Allegro) erinnert an den Gesang der Zwei Geharnischten aus der „Zauberflöte“ – um

es zu entfalten, verwendet der Komponist kontrapunktische Mittel; das zweite Thema ist voller Melancholie und transzendenter Schönheit. Das Adagio (die Bezeichnung, die in Mozarts Mittelsätzen der Instrumentalkonzerte selten vorkommt) kennzeichnet die Atmosphäre des Ernstes, das Aufschwingen von Ruhe zu Ekstase – das Virtuositentum geht hier mit der Kantabilität einher. Das klangreiche Finale rührt vom nur scheinbar einfachen Anfang dieses Rondos (Allegro) her; die Zuhörer können von jäh auftretenden Pausen und einer expressiven Mollepisode überrascht werden. (30')

Die zweite der drei letzten Sinfonien Mozarts – geschrieben innerhalb von Sommermonaten des Jahres 1788 – **Sinfonie Nr. 40 g-Moll KV 550** (wohlgemerkt, unter seinen einundvierzig Sinfonien gibt es lediglich zwei Werke in einer Molltonart). Sie bildet das persönlichste Werk im besagten Triptychon, ganz andersartig in Charakter und Stimmung. Statt Freude und Helligkeit finden wir hier zahlreiche Dissonanzen und chromatische Figuren, die Ernstes, Melancholisches, Dramatisches, ja Tragisches dieser Partitur hervorheben. Ob die wirklich ausdrucksvollste Sinfonie Mozarts durch die Trauer über den Tod seiner Tochter verursacht wurde, ist nicht sicher. Nicht ohne Grund suchte man in diesem Meisterwerk nach Verbindungen des Komponisten mit der „Sturm-und-Drang“-Periode und sogar nach Vorböten der Romantik. Schöpfer und Kritiker der nachfolgenden Epochen spürten, die Sinfonie g-Moll sei Musik mit „griechisch schwebender Grazie“ (Robert Schumann), für andere voll Schmerz und Verzweiflung; das Finale weise sogar eine vitale Kühnheit auf (Richard Wagner), das Ganze stelle eine der erhabensten Manifestierungen des menschlichen Geistes dar.

Zweifellos musste das Werk für Mozart von großer Bedeutung sein, da er nach drei Jahren eine neue Fassung anfertigte, indem er dem Orchester zwei (von Freimaurern geliebte) Klarinetten hinzufügte. Im Gegensatz zu manchen früheren Vermutungen wurde die Sinfonie zu Lebzeiten Mozarts mindestens fünfmal präsentiert.

Den ersten Satz (Molto allegro) eröffnen Bratschenmotive, die das Publikum in die düstere Atmosphäre der Sinfonie einleiten, danach erklingt das erste Thema – eine schlichte, allen gut bekannte Melodie. Im eleganten, ruhigen, quasi im Mondlicht gebadeten Andante sind raffinierter Kontrapunkt und expressive Chromatik hörbar. Beachtenswert ist das Menuett (Allegretto),

sehr weit von der Heiterkeit eines höfischen Tanzes entfernt, das ein ironisches und geradezu bitteres „Scherzo“ ist. Nur hier, im mit Oboenklängen untermalten mittleren Teil (d.h. im Trio), erscheint eine Dur-Tonart.

Zur Zeit Mozarts musste der einzigartige Abschnitt des Schlusssatzes (*Allegro assai*), wo die Tonalität in einigen Takten aufgehoben wurde und die Pausen ungewöhnliche Spannungen betonen, eine wirkliche Überraschung darstellen. Auch hier taucht die erwartete Tonart G-Dur nicht auf (was die Spannung entladen würde): Das Werk endet mit der fast obsessiv hervorgehobenen Tonart g-Moll. (28')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

WIR LADEN SIE ZU UNSEREN KONZERTEN EIN:

03.02.
Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO **ELGAR | SIBELIUS**

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Senja Rummukainen Cello

Rune Bergmann Leitung

E. ELGAR – Cellokonzert e-Moll op. 85

J. SIBELIUS – Sinfonie Nr. 1 e-Moll op. 39

10.02.
Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO **PROKOFIEW | RODRIGO | Villegas**

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Pablo Sáinz Villegas Gitarre

José María Moreno Leitung

M. de FALLA – Suite Nr. 2 aus dem Ballett „Der Dreispitz“

J. RODRIGO – Concierto de Aranjuez

S. PROKOFIEW – Suiten Nr. 1–3 aus dem Ballett „Romeo und Julia“ (Auszüge)

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

KONCERTMISTRZ / KONZERTMEISTERIN

Karolina Hyla-Wybraniec

I SKRZYPCE / 1. VIOLINE

Maria Sosnowska

Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska

Izabela Wojciechowska

Alina Krzyżewska

Marcin Kieruczenko

Maria Nowak

II SKRZYPCE / 2. VIOLINE

Robert Smoliński

Magdalena Pajestka

Joanna Ostaszewska

Robert Cybulski

Łukasz Górewicz

Małgorzata Kazimierczak

ALTÓWKA / BRATSCHE

Grzegorz Sadowski

Ewa Kuśnierz

Wojciech Mazur

Dominika Kotlicka

Aleksandra Majewska

WIOLONCZELA / VIOLONCELLO

Tomasz Szczęsny

Dobrawa Czocher

Natalia Wesołowska

Dorota Cieśla

KONTRABAS / KONTRABASS

Karol Nasiłowski

Paweł Jędrzejewski

FLET / FLÖTE

Joanna Kowalczyk

Paweł Majewski

OBÓJ / OBOE

Katarzyna Rachmaciej

Grzegorz Święciuchowski

KLARNET / KLARINETTE

Piotr Wybraniec

Krzysztof Krzyżewski

FAGOT / FAGOTT

Michał Szydłowski

Edyta Moroz

WALTORNIA / HORN

Oleksandr Melnychenko

Dmitrij Wdowiczenko

TRĄBKA / TROMPETE

Sławomir Kuszvara

Bogdan Rymaszewski

KOTŁY / PUKEN

Jorge Luis Valcarcel Gregorio

Walerian Pawłowski, dyrygent, kompozytor, gawędziarz, człowiek wielu talentów i pasji, najbarwniejsza postać życia kulturalnego powojennego Szczecina. Artysta, którego z rozrzewnieniem wspominają dziś całe pokolenia mieszkańców Szczecina. W 2020 roku, w setną rocznicę jego urodzin, Filharmonia wydała jego ostatnie dzieło, w którym Mistrz Walerian z pasją i dowcipem, a przede wszystkim w sposób zrozumiały dla każdego słuchacza opowiada o muzyce, do tego o muzyce powszechnie nazywanej „poważną”.

POLECAMY !

GALERIA POZIOM 4

Zapraszamy na wystawę:

CHRIS NIEDENTHAL PRL – RP / wystawa fotografii

19 stycznia – 31 marca 2023

„Fotografuję Polskę i polską historię współczesną już od 50 lat. Jestem Polakiem urodzonym w Anglii i obserwowałem Polskę właściwie okiem młodego Anglika. Moje dwa kraje różniły się we wszystkim - i stąd to moje zainteresowanie. Przez te 50 lat Polska zmieniła się w imponujący sposób, a ja z czasem stałem się nieco starszym, polskim już Polakiem. Na wystawie tej znajdują się moje fotografie i z życia codziennego, i politycznego. Nigdy jeszcze nie odłożyłem aparatu”.

Chris Niedenthal Urodził się w polskiej rodzinie w Londynie. Studiował fotografię w London College of Printing, po czym w 1973 roku przyjechał do Polski na kilka miesięcy i pozostał do dziś.

Galeria dostępna w soboty i niedziele w godzinach 12:00 - 16:00 (ostatnie wejście 15:30)

Bilety w cenie 10 zł do kupienia w kasach i na stronie Filharmonii.

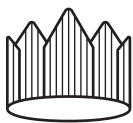
Dla gości koncertów galeria dostępna w dniu koncertu:

pół godziny przed, w przerwie i po koncercie z ważnym biletem na dany koncert.

Partnerzy Galerii:

edu

Filharmonia

Donuta zaprasza to cykl koncertów kameralnych z udziałem Muzyków Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie, które w sezonie 2022/2023 dedykowane są grupom przed-szkolnym, wczesnoszkolnym oraz – po raz pierwszy w historii Filharmonii – **Seniorom**.

Żyjemy w czasach, kiedy dzieci i Dziadkowie są często daleko od siebie. Nie sposób przecenić roli Dziadków w wychowaniu dziecka – ich cierpliwości, spokoju, wiedzy i życiowego doświadczenia. Przebywanie z Dziadkami to dla dziecka same korzyści, a i seniorzy czerpią wiele radości i pozytywnych emocji z kontaktu z najmłodszymi.

Dlatego w czasach „porwanych więzi” Filharmonia wychodzi naprzeciw potrzebom społecznym i umożliwia wspólne cieszenie się muzyką przez najmłodszych i najstarszych. Nasza dobrze sprawdzona audycja „Donuta zaprasza” w tym sezonie nabierze nowych barw. Na salę kameralną zapraszamy jednocześnie dzieci i seniorów, aby wspólnie przeżywać barwy muzyki granej na żywo przez szczecińskich filharmoników. Te międzypokoleniowe spotkania na pewno na długo pozostaną w pamięci „adoptowanych” Dziadków i Wnuków.

Najbliższe terminy:

30 stycznia 2023, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

6 lutego 2023, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

27 lutego 2023, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

13 marca 2023, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

27 marca, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

Sprzedż i rezerwacja biletów:

Sprzedż biletów prowadzona jest w kasie Filharmonii oraz za pośrednictwem strony www.filharmonia.szczecin.pl.

Kasa Filharmonii
tel. +48 91 431 07 20
infolinia +48 539 94 94 54
kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:
od wtorku do czwartku w godz. 13:00–18:00,
w piątek w godz. 13:00–20:00
w sobotę w godz. 10:00–16:00
oraz godzinę przed biletowanym wydarzeniem, którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia jest czynna:
od wtorku do czwartku w godz. 10:00–16:00.

Informujemy o możliwości asystowania pracowników Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię. Prosimy o kontakt z kasą Filharmonii.

Abonament

Zachęcamy do zakupu abonamentów na nowych zasadach:
przy zakupie przez jedną osobę co najmniej pięciu biletów normalnych/ulgowych na różne koncerty Filharmonii obowiązuje zniżka 20% od każdego biletu.

Filharmonia zastrzega sobie prawo do wprowadzenia zmian w repertuarze.

Znajdą nas Państwo na:
facebook.com/filharmoniaszn | instagram.com/filharmoniaszn | twitter.com/filharmoniaszn

Kartenverkauf und -reservierung:

Der Verkauf der Tickets wird an der Kasse der Philharmonie sowie durch die Website der Philharmonie (www.filharmonia.szczecin.pl) geführt.

Kasse:

Tel. +48 91 431 07 20

Info +48 539 94 94 54

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr,

am Freitag 13.00–20.00 Uhr

am Sonntag 10:00–16:00 Uhr

und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

Info:

von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der behinderten Menschen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Aboservice:

Wir empfehlen Ihnen, Abonnements nach neuen Regelungen zu erwerben: Beim Kauf von mindestens fünf normalen/ermäßigten Tickets für verschiedene Philharmonie-Konzerte durch eine Person gilt ein Rabatt von 20% auf jede Karte.

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

Unsere Webpräsenz:

facebook.com/filharmoniaszn | instagram.com/filharmoniaszn | twitter.com/filharmoniaszn

Mecenas Roku 2023

Oficjalnym Partner Filharmonii
w Szczecinie jest Dealer BMW Bońkowscy

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii